

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.973 van 18 november 1998
in de zaak A. 79.804/X-8364.**

In zake : 1. Anne-Marie VAN OOST,
2. Vincent VERLINDEN,
3. Barbara VAN WASSENHOVE,
4. Nathalie HOEFNAGELS,
5. Pol HOSTENS,
6. André DEFOORT,
7. Godelieve DE RUYCK,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat T. DE WAELE,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

1. de stad OUDENAARDE,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

tussenkomen partij :

Peter MUSSCHOOT,
wonende te 9700 OUDENAARDE,
Mullemplein 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Anne-Marie VAN OOST, Vincent VERLINDEN, Barbara VAN WASSENHOVE, Nathalie HOEFNAGELS, Pol HOSTENS, André DEFOORT en Godelieve DE RUYCK op 14 augustus 1998 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 4 mei 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde waarbij aan Peter MUSSCHOOT-VANROBAEYS de bouwvergunning wordt verleend voor het "verbouwen en bouwen van bestaand restaurant tot woning met rest.", gelegen aan de

Mullemstraat te Oudenaarde (Mullem), op een perceel, kadastraal bekend sectie A, nr. 256r;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij;

Gezien de nota en het administratief dossier van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat L. BLOCKEEL, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Peter MUSSCHOOT met een verzoekschrift van 14 september 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat Peter MUSSCHOOT-VANROBAEYS op 30 mei 1997 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde een bouwaanvraag heeft ingediend voor "het verbouwen en bouwen van een bestaand restaurant tot woning met restaurant" gelegen aan de Mullemstraat te Oudenaarde (Mullem), op een perceel kadastraal bekend Sectie A, nr. 256r; dat de aanvraag de sloping betreft van een aanbouw met afdak en de oprichting van een nieuwe aanbouw, met op het gelijkvloers een uitbreiding van het restaurant, een nieuwe keuken en een sanitair blok, en op de eerste verdieping een living met zithoek, een kitchenette en een terras, het nieuwe geheel overspannen door een zadeldak in L-vorm, waarbij de nokhoogte van de nieuwe aanbouw ruim de dakgoothoogte van de bestaande woning overschrijdt en aldus het bestaande gebouw achteraan grotendeels aan het zicht onttrekt; dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgesteld gewestplan Oudenaarde gelegen is in woongebied met landelijk karakter; dat het niet gelegen is binnen het gebied van een door de Koning -thans de Vlaamse regering- goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, en evenmin binnen het gebied van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling; dat het gelegen is binnen het gebied van de bij koninklijk besluit van 7 juli 1975 als landschap gerangschikte "dorpskom te Mullem"; dat alle verzoekende partijen wonen of eigendom hebben in de onmiddellijke nabijheid van het betrokken perceel, binnen de grenzen van het gerangschikte landschap; dat de cel Monumenten en Landschappen van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten & Landschappen Oost-Vlaanderen op 30 juni 1997 aan het college van burgemeester en schepenen heeft meegedeeld

"geen bezwaren tegen deze aanvraag" te hebben; dat er tijdens het openbaar onderzoek 128 bezwaarschriften werden ingediend; dat het college van burgemeester en schepenen deze op 4 augustus 1997 heeft weerlegd als ongegrond; dat de gemachtigde ambtenaar op 1 oktober 1997 over de bouwaanvraag een ongunstig advies heeft uitgebracht; dat in dat advies eveneens is gesteld dat een ontwerp gebaseerd op de erin aangegeven uitgangspunten het voorwerp kan uitmaken van een nieuw onderzoek; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 6 oktober 1997 de bouwvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, en hieraan een eigen motivering heeft toegevoegd; dat Peter MUSSCHOOT-VANROBAEYS op 19 december 1997 bij het college van burgemeester en schepenen een nieuwe bouwaanvraag heeft ingediend voor "het bouwen en verbouwen van een bestaand restaurant tot woning met restaurant" op hetzelfde perceel; dat de aanvraag de sloping betreft van een aanbouw met afdak en een meer achterin gelegen berging en garage, en de oprichting van een nieuwe aanbouw omvattende, op het gelijkvloers een uitbreiding van het restaurant, een warme en koude keuken, een sanitair blok en een berging, waarvan het grootste gedeelte voorzien van een plat dak, en het overige gedeelte van een zadeldak, haaks op dit van het bestaande gebouw, met in deze verdieping een eethoek en zithoek, een kitchenette met berging en een terras; dat de cel Monumenten en Landschappen op 29 januari 1998 een "machtiging" tot het uitvoeren van de voorgestelde verbouwing heeft verleend; dat er tijdens het openbaar onderzoek 17 bezwaarschriften wordt ingediend, onder meer door alle verzoekende partijen; dat het college van burgemeester en schepenen op 9 februari 1998 deze bezwaren heeft verworpen als ongegrond "met uitzondering wat de oprit betreft en de nieuw op te richten gemene muur"; dat de gemachtigde ambtenaar op 24 april 1998 een gunstig advies heeft uitgebracht; dat

het college van burgemeester en schepenen op 4 mei 1998 de bestreden bouwvergunning heeft verleend;

Overwegende dat de tussenkomende partijen opwerpen dat verzoekers "de termijn van 60 dagen (hebben) laten verstrijken", dat zij "verklaren zelf allen bezwaar te hebben aangetekend en de zaak op de voet gevolgd te hebben", zodat het "dan ook totaal uitgesloten (is) dat zij pas bij schrijven van 17.6.98 kennis kregen van de afgeleverde bouwvergunning";

Overwegende dat verzoekers in de vordering tot schorsing stellen dat elk van hen "kennis (kreeg) van het bestaan van deze bouwvergunning middels een niet-gedateerd aangetekend schrijven uitgaande van de aanvragers, ter post afgeleverd op 17 juni 1998 en ontvangen op 18 juni 1998";

Overwegende dat bouwvergunningen niet bekendgemaakt, noch aan derden betekend dienen te worden; dat voor derden belanghebbenden de in artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State bepaalde termijn van 60 dagen ingaat de dag waarop zij kennis van de bestreden bouwvergunning hebben of er ten gemeentehuize kennis van hebben kunnen nemen, gebruik makend van de mogelijkheid die hen krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, wordt geboden om er aldaar inzage van te nemen; dat het zaak is van de partij die aanvoert dat de verzoekende partij kennis had of kon hebben van een bestuurshandeling het bewijs daarvan te leveren; dat de tussenkomende partij niet betwist dat de vergunde bouwwerken op het ogenblik van het instellen van de vordering tot schorsing nog niet waren aangevat;

Overwegende dat de deelneming van verzoekers aan het openbaar onderzoek hen niet verplichtte, bij ontstentenis van uitvoering van de werken waarvoor de vergunning werd aangevraagd, zich op regelmatige tijdstippen naar het stadhuis te begeven om daar te informeren of de tussenkomende partij de vergunning voor de geplande bouwwerken reeds had verkregen of niet; dat de tussenkomende partij geen bewijskrachtig gegeven bijbrengt waaruit blijkt dat verzoekers méér dan 60 dagen vóór het instellen van de vordering kennis hadden van het bestreden besluit; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat verzoekers in het eerste onderdeel van het eerste middel de schending aanvoeren van de artikelen 12, eerste lid, en 14, § 3, van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen, van het koninklijk besluit van 7 juli 1975 houdende rangschikking als landschap van de dorpskom te Mullem, van de artikelen 3, en 6, 1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 3 juni 1997 houdende algemene beschermingsvoorschriften, advies- en toestemmingsprocedure, instelling van een register en vaststelling van een herkenningsteken voor beschermde landschappen, van artikel 3, 3°, van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur,

"doordat door middel van de bestreden akte een bouwvergunning wordt verleend voor het 'verbouwen en bouwen van een bestaand restaurant tot een woning met restaurant', op een perceel dat gelegen is binnen een beschermd landschap.

En doordat in de loop van het openbaar onderzoek omtrent de bouwaanvraag meerdere bezwaren werden ingediend, onder andere door verzoekers.

En doordat het bestreden besluit, wat de rangschikking en de ingediende bezwaren betreft, over-

weegt dat van de beschermingsvoorschriften kan worden afgeweken indien gunstig advies wordt verleend door de Afdeling Monumenten en Landschappen van AROHM, hetgeen zou gebeurd zijn op 29 januari 1998 (standpunt stadsbestuur), en dat het voorstel het beeldbepalend karakter van het schoolgebouw ongeschonden zou laten en 'geen architecturale dubbelzinnigheid' tot gevolg zou hebben (standpunt gemachtigde ambtenaar).

Terwijl, eerste onderdeel, noch uit het bestreden besluit, noch uit het dossier dat ter inzage ligt op de stadsdiensten van Oudenaarde, blijkt dat de Afdeling Monumenten en Landschappen van AROHM conform het rangschikkingsbesluit en conform artikel 14 § 3 van het decreet en artikel 3 van het uitvoeringsbesluit enig gemotiveerd gunstig advies omtrent de aanvraag zou hebben verleend.

En terwijl de beslissing dd. 29 januari 1998 van de Afdeling Monumenten en Landschappen letterlijk een 'machtiging' betreft, en dus wellicht de 'toestemming' voorzien in artikel 14 § 4 van het decreet voor bepaalde niet-vergunningsplichtige werken, en niet het advies bedoeld in artikel 14 § 3 van het decreet.

En terwijl bedoelde beslissing dd. 29 januari 1998 van de Afdeling Monumenten en Landschappen bovendien niet in het minst gemotiveerd is, en geen enkel inzicht verschaft in de redenen waarom in casu afgeweken zou kunnen worden van de bestaande beschermingsvoorschriften, die luidens artikel 12, eerste lid van het decreet in principe 'bindend' zijn";

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt :

"Volgens verzoekende partijen blijkt 'noch uit het bestreden besluit, noch uit het dossier dat ter inzage ligt op de stadsdiensten van Oudenaarde, dat de afdeling Monumenten en Landschappen van AROHM conform het rangschikkingsbesluit en conform art. 14 § 3 van het Decreet en art. 3 van het uitvoeringsbesluit enig gemotiveerd gunstig advies omtrent de aanvraag zou hebben verleend'.

De dorpskom van Mullem werd bij Ministerieel Besluit van 7 juli 1975 gerangschikt. Deze rangschikking viel destijds onder gelding van de algemene wet van 7 augustus 1931.

De toenmalige wet van 1931 regelde zowel de bescherming van landschappen als de bescherming van de stads- en dorpsgezichten.

In de huidige wetgeving werd evenwel een opsplitsing gemaakt tussen de bescherming van Monumenten en Stads- en Dorpsgezichten enerzijds en de bescherming van Landschappen anderzijds. Het Decreet van 3 maart 1976 regelt de bescherming van Monumenten en Stads-

en Dorpsgezichten. Het Decreet van 16 april 1996 regelt de bescherming van landschappen.

Het rangschikkingsbesluit van 7 juli 1975 betreft duidelijk de rangschikking van de Dorpskom van Mullem. In het verzoekschrift tot schorsing geven verzoekende partijen trouwens zelf aan dat 'bijna overal bebouwde percelen in de bescherming werden opgenomen (hetgeen logisch is als het om een dorpskom gaat)'.

Hieruit volgt dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift tot schorsing ten onrechte toepassing wensen te maken van het Decreet van 16 april 1996 houdende de bescherming van Landschappen, terwijl echter het Decreet van 3 maart 1976 tot de bescherming van Monumenten en Stads- en Dorpsgezichten van toepassing is.

De tussenkomst van de afdeling Monumenten en Landschappen geschiedde ook overeenkomstig het Decreet van 3 maart 1976. De machtiging van 29 januari 1998 van de afdeling Monumenten en Landschappen verwijst nadrukkelijk naar art. 11 § 2 van het Decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van Monumenten en Stads- en Dorpsgezichten.

De bedenking van verzoekende partijen dat de afdeling Monumenten en Landschappen een machtiging verleende, terwijl eigenlijk een advies diende te worden uitgebracht is in dit verband niet eens relevant.

In art. 11 van het Decreet van 3 maart 1976 worden de begrippen advies en machtiging trouwens samen gebruikt. Art. 11 § 2 stelt dat alle vergunningverlenende instanties alsmede de Gemachtigde Ambtenaar van Stedenbouw ertoe gehouden zijn binnen 30 dagen na ontvangst van het dossier advies in te winnen bij de Minister of zijn Gemachtigde. In art. 11 § 4 wordt dan gesteld dat de werken die werden begonnen zonder dat hiervoor de vereiste machtiging is bekomen of die werden uitgevoerd in strijd met bij zodanige machtiging gestelde voorwaarden, kunnen worden stilgelegd door de Minister,...

De op 29 januari 1998 door de Afdeling Monumenten en Landschappen verleende machtiging is dan ook geenszins in strijd met de bepalingen van art. 11 van het Decreet van 3 maart 1976.

Bovendien stelt art. 11 § 2 van het Decreet van 3 maart 1976 in het laatste lid dat 'bij ontstentenis van een binnen de voorgeschreven termijn overgezonden advies, dit als gunstig wordt beschouwd'.

Zelfs indien verzoekende partijen nog zouden kunnen voorhouden dat verkeerdelijk een machtiging werd verleend, terwijl eigenlijk een advies diende te worden uitgebracht, dan dient toepassing gemaakt te worden van art. 11 § 2, laatste lid van het Decreet van 3 maart 1976 tot Bescherming van Monumenten en Stads- en Dorpsgezichten en moet het advies in ieder geval als 'gunstig' beschouwd worden.

Het eerste onderdeel is dan ook niet ernstig";

Overwegende dat de tussenkomen de partij het verweer van het Vlaamse Gewest bijvalt;

Overwegende dat de "dorpskom te Mullem" bij koninklijk besluit van 7 juli 1975 als "landschap" werd gerangschikt overeenkomstig de bepalingen van artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen; dat artikel 2 van dit rangschikkingsbesluit onder meer bepaalt :

"Wat betreft de rangschikking als landschap, worden voor de behartiging van het nationaal belang, de volgende beperkingen aan de rechten van de eigenaars gesteld:

behoudens toelating verleend, overeenkomstig de bepalingen van het artikel 6 der wet van 7 augustus 1931, is het verboden:

- 1) nieuwe constructies op te richten;
 - 2) de bestaande gebouwen te slopen, te verbouwen en de ordonnantie of het uitzicht ervan te wijzigen;
 - 3) de beplantingen te wijzigen, de bestaande bomen meer dan normaal te snoeien en het struikgewas te kappen of uit te roeien;
- (...)"

Overwegende dat voornoemd artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931 bepaalt :

"De landschappen waarvan het behoud in historisch, esthetisch of wetenschappelijk opzicht van nationaal belang is, kunnen gerangschikt worden onder de voorwaarden en in de vormen vastgesteld bij het eerste artikel ...";

Overwegende dat artikel 16, § 1, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, bepaalt :

"De wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972, wordt voor de in het Nederlands taalgebied gelegen monumenten en stads- en dorpsgezichten

opgeheven, met uitzondering van de artikelen 2, eerste lid, 4, eerste lid, 5 tot 11, en 16 tot 20";

Overwegende dat uit laatstgenoemde bepaling alleen reeds blijkt dat het decreet van 3 maart 1976 de wet van 7 augustus 1931 niet heeft opgeheven voor wat betreft de in het Nederlands taalgebied gelegen landschappen; dat, ten overvloede, de bedoeling van de decretale wetgever terzake duidelijk tot uiting komt in de wordingsgeschiedenis van het decreet van 3 maart 1976 (Verslag namens de commissie voor culturele promotie en het cultureel patrimonium -gedr. St. Cultuurraad 15 (B.Z. 1974) - nr. 10, blz. 9 en gedr. St. Cultuurraad 15 (1974-1975) - nr. 3, blz. 8 en 9);

Overwegende dat artikel 22, §§ 1 en 2, tweede lid, van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen, bepaalt :

"Art. 22. § 1. De wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972, 14 juli 1993 en 6 juli 1994, wordt opgeheven voor de in het Vlaamse Gewest gelegen landschappen.

§ 2. (...)

De beschermingsbesluiten genomen bij toepassing van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1972 en 14 juli 1993, behouden hun rechtskracht tot zij overeenkomstig dit decreet worden gewijzigd of opgeheven. Ten aanzien van deze beschermingsbesluiten gelden alle gevolgen die dit decreet verbindt aan de besluiten tot bescherming, met uitzondering van de verplichting om binnen de twee jaar een beheersplan op te stellen";

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat thans de regelgeving bepaald in het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen, op het koninklijk besluit van 7 juli 1975 houdende rangschikking als landschap van de dorpskom te Mullem van toepassing is; dat artikel 14, §§ 3 en 4, van dit decreet, bepalen :

"§ 3. Met betrekking tot de binnen de grenzen van een voorlopig of definitief beschermd landschap gelegen goederen zijn alle vergunningverstrekken instanties voor de vergunningsaanvragen verplicht binnen tien dagen na ontvangst van het dossier advies in te winnen bij de Vlaamse Regering of haar gemachtigde.

Dit advies is bindend voor zover het negatief is of voorwaarden oplegt.

§ 4. Werken of handelingen die strijdig zijn met de maatregelen en richtlijnen van het besluit en niet vergunningsplichtig zijn, zijn onderworpen aan een toestemming, te verlenen door de Vlaamse Regering of haar gemachtigde";

Overwegende dat de "Machtiging tot het uitvoeren van werken", verleend door de cel Monumenten en Landschappen van de afdeling RHOM Oost-Vlaanderen op 29 januari 1998, luidens de aanhef ervan is gegrond op "het decreet van 3 maart 1976, inzonderheid op artikel 11, § 2"; dat deze "machtiging" aldus haar rechtsgrond vindt, niet in de toepasselijke regelgeving van het decreet van 16 april 1996, maar in een bepaling die op het eerste gezicht niet van toepassing is op het koninklijk besluit van 7 juli 1975 houdende rangschikking als landschap van de dorpskom te Mullem; dat om deze reden alleen reeds het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers laten gelden dat zij allen inwoners zijn van de kleine dorpskern van Mullem waar meerderen onder hen zich bewust zijn komen vestigen omwille van het bijzondere karakter van het dorp; dat de dorpskom in 1975 precies als landschap werd beschermd en dit op vraag van eerste verzoekster, toen burgemeester van Mullem; dat in talrijke adviezen, artikels in gespecialiseerde tijdschriften en persartikels de bijzondere waarde van het dorp wordt aangetoond, dat "middenin dit bevoorrechte kader (...) de bevoorrechte leefwereld van elk (van hen) zich bevindt", dat zij voor elk van hen afzonderlijk de verwevenheid met dit kader aangeven; dat verzoekers

voorts stellen dat het project een aanslag betekent op de kleinschaligheid die Mullem steeds heeft gekenmerkt en nog steeds kenmerkt en in dit verband onder meer aanvoeren :

"Wat de schoolmeesterswoning zo bijzonder maakt, is het feit dat deze door zijn inplanting op de hoek van het plein en zijn volume als het ware fungeert als een donjon, een scharnier dat moet gedraaid worden teneinde het plein te kunnen bereiken. Het gebouw isoleert het dorpsplein aan de zuidzijde volledig van de omgeving en het landschap, en creëert vanuit deze richting een soort trechter die mede de aantrekkingskracht van het dorp bepaalt.

Wegens het feit dat het schoolmeestershuis vanaf het plein in deze richting het eerste doch meteen ook het laatste gebouw is, vormt het de enige, doch ook de perfecte beschutting voor het kleine centrum, dat men komend vanin de velden werkelijk 'ontdekt' eens men de hoek van het gebouw voorbij is.

De tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zou echter impliceren dat het bestaande beeld en de gewaarwording die men nu ervaart worden weggeveegd, nu men langs de straatkant zou moeten aankijken tegen een imposante schaalvervreemdende constructie met stijlverwarrende elementen als het gebruik van gladde betonsteen, vele en grote raampartijen, bogen en erkerconstructies, waar nu enkel het schoolkoertje bestaat.

Het isolement en de intimiteit van Mullem, die op een natuurlijke en organische manier zijn ontstaan, dreigen bij de verwezenlijking van de goedgekeurde plannen teloor te gaan.

De voor Vlaanderen bijna unieke toestand dat nu het weiland tot praktisch op het dorpsplein doorloopt, zou door het vergunde project worden vernietigd.

Het is daarbij zeker geen toeval dat bij de omgrenzing van het landschap in zuidelijke richting een groot stuk open weiland achter de school mede in de perimeter werd betrokken (op het bij het besluit gevoegde plan perceel nr. 256 h). Zulks gebeurde duidelijk om de bestaande, unieke zichtrelatie van het platteland naar het dorpsplein toe ongeschonden te kunnen behouden. In bijlage voegen verzoekers een fotoreeks die een goed beeld geeft van de wijze waarop het dorp zijn geheimen prijsgeeft, wanneer men het benadert uit zuidelijke richting naar de schoolmeesterswoning toe.

De door het bestreden besluit vergunde aanbouw heeft bovendien de allures en het uitzicht van een soort post-modernistische orangerie (zie ook de persartikels in bijlage), en verstoort ook in dit

opzicht het broze evenwicht dat de dorpskern nu kenmerkt.

De ontworpen nieuwbouw dreigt in zijn huidige gedaante een stuk waardevol patrimonium definitief te vernietigen";

dat verzoekers ten slotte aanvoeren dat eens de constructie zou afgewerkt zijn, zij voor voldongen feiten staan, en een later vernietigingsarrest nog bezwaarlijk soelaas kan bieden gezien de besturen tot op vandaag omzeggens nooit vernietigingsarresten van bouwvergunningen spontaan uitvoeren, en een vordering tot afbraak bovendien logischerwijze zal stuiten op taai verzet van de uitbaters van het restaurant;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt dat de verwijzing naar de rangschikking als landschap onterecht is gelet op de machtiging van de afdeling monumenten en landschappen en het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, dat de achterbouw aan de schoolmeesterswoning niets verandert aan het dorpsgezicht aangezien het beeldbepalend karakter wordt bewaard, en dat er geen persoonlijk nadeel is nu niet is aangetoond dat verzoekers door het bestreden besluit "in hun dorpsbeleving of in hun engagementen" ernstig worden benadeeld;

Overwegende dat de tussenkomende partij erop wijst dat verzoekers zelf "vuile handen" hebben, in het bijzonder verzoekster VAN OOST en verzoeker HOSTENS, dat deze laatste uitbater is van een concurrerende horecazaak, terwijl verzoekster VAN OOST eigenares is van deze zaak en zelf reeds ingrijpende wijzigingen aan het dorpsbeeld heeft aangebracht, dat het geding in wezen om commerciële belangen gaat, en de andere verzoekers zich door deze twee verzoekers laten meeslepen;

Overwegende dat een wijziging in het uitzicht van de als landschap gerangschikte dorpskom van Mullem voor verzoekers een ernstig nadeel betekent in

hun beleving van de onmiddellijke en als landschap gerangschikte en beschermde omgeving waarin zij wonen en/of eigendom bezitten, en waarvan door niemand wordt betwist dat zij zeer bijzonder en uniek is; dat de machtiging van de cel Monumenten en Landschappen en het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar vanzelfsprekend de ernst van het nadeel niet ongedaan maakt; dat verzoekers op afdoende wijze aantonen dat zij zeer gehecht zijn aan het intact en ongeschonden behouden van de dorpskom van Mullem; dat het bijbouwen van een achterbouw aan de schoolmeesterswoning binnen de perimeter van de beschermde dorpskom van Mullem ontegensprekelijk het zicht op deze dorpskom op een niet onbelangrijke wijze wijzigt; dat de bewering van de tussenkomende partij dat het om louter commerciële belangen gaat de door verzoekers aangevoerde argumenten niet ontkracht; dat verzoekers voldoende concrete gegevens aanvoeren die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden bouwvergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat is voldaan aan de twee in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarden die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Peter MUSSCHOOT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 4 mei 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde waarbij aan Peter MUSSCHOOT-VANROBAEYS de bouwvergunning wordt verleend voor het "verbouwen en bouwen van bestaand restaurant tot woning met rest.", gelegen aan de Mullemstraat te Oudenaarde (Mullem), op een perceel, kadastraal bekend sectie A, nr. 256r.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien november 1900 achtennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.